

Tanke at ville erobre denne Pengefyrstedatter, til hvis Haand Halvdelen af den tyske Adel bejlede.

»Hun er vel altsaa nu bleven gift,« sagde han og kunde ikke faa Øjnene fra det dejlige Ansigt. »Jeg husker, at hun blev forlovet, netop som jeg rejste fra Berlin.«

»Hun er gift, ja. Hun var hernede med sin Mand — det heldige Asen!«

»Hvad var det nu, han hed?«

»Bieber — Dr. Bieber.«

»Ja, nu husker jeg ham. Han udmærkede sig just ikke ved Legemsskønhed.«

»Ach was — Legemsskønhed!« udbrød Mandslingen og snoede med en ametystbesat Haand de buskede Ender af sit Krigerskæg. »Hvad betyder det?«

»Han var maaske selv meget rig?«

»Rig? Nej, en fattig Djævel var han. Han var kommen der i Huset som Amanuensis hos Familjens Læge. I Grunden en kostelig Historie! Der fyldte de omsorgsfulde Forældre deres Hus med forgældede Baroner og Officerer, for at Datteren kunde gøre et standsmæssigt Parti. Alle borgerlige unge Mænd holdt de paa Afstand. Kun den tykke Dr. Bieber tænkte de ikke paa. Han var jo ogsaa næsten tyve Aar ældre end hun. Og saa blev det netop ham. — Saadan gaar det her i Verden!«

»Det lader næsten til det,« sagde Per, — han